

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, onsdag 17. 10. 45

101048

Morgenbladet

228 og
230. 1. 1945

Se om overbedelse av straffens ubrudd

Sjv. Emil Spang, "Reskingsmåten i Stoppvaken" Side 78 f.

Respekt for loven!

Av sakfører Gunnar Veger.

En av de mest sentrale bestemmelser som er satt til vern om individets rettsikkerhet, er bestemmelsen om at en person ikke kan holdes i fengsel forvaring utover 24 timer uten rettens samtykke.

Denne bestemmelse finner vi i praktisk tatt alle kulturstaters lovgivning og den er meget gammel i norsk rett.

Imidlertid forekommer det nu stadig at politi- og fengselmyndighetene — iallfall i landsviksaker — beholder folk i fengsel forvaring etterat fengselsstraffen er utløst.

Som de fleste andre praktiserende jurister har jeg noen alike saker, og i to av disse saker har dette forekommet. For øvrig har jeg kjennskap til at det skjer meget hyppig.

At den slags kunne forekomme i de heftige dager i mai og juni i år kan jeg forstå, men at det skal forekomme nu er uforståelig.

Når fengselsstraffen er utløst, skal som kjent fangen fremstilles for avgjørelse av forlenget fengselsfrist eller skal tiltalebehandling (eventuelt begjæring om rettslig forundersøkelse) være innlevert til retten. Hvis påtalemyndigheten ikke tar noen av disse skritt, skal fangen løslates.

Jeg har i denne forbindelse hørt omfor det resonnement at en landsviktige i regelen vil bli idømt så lang tids fengsel at det ikke kommer til å spille noen rolle når den tid han sitter uten fengselskjennelse (d. v. s. holdes ulovlig i fengsel forvaring) kommer til fradrag i dommen.

Dette er et høyt ujuridisk resonnement, og det er bare retten som kan bestemme at en person skal sitte i fengsel, bortsett fra de foran nevnte 24 timer.

Det å holde folk ulovlig fengslet var ikke ukjent under okkupasjons-tiden, men den etterkrigsmyndighet som fastslap og slapp utvæde, burde vi være helt ferdig med nu.

Med rettsoppfølger må en forstå et oppgjør som skjer etter rettregler. Det dreier seg her om et prinsipp som før krigen har oss såvel som alle andre demokratiske samfunn ble gjennomført uten avbøining.

Det bør derfor settes meget inn på å bringe ordnede forhold på dette område.

Gunnar Veger.

NORGES BANK

Kortene på bordet!

Vi har mottatt følgende: I sine kringkastingsforedrag 14. og 18. mai opplyste direktør N. Rygg, Norges Bank, at Wehrmacht rundt regnet har disponert på Norges Bank 11,4 milliarder kroner. Av dette har den norske stat tilbakebetalt 3050 millioner kroner. Men for å kunne gjøre det, har Staten opp-tatt faste innenlandske lån på i alt 1730 millioner kroner. Til dette kommer Statens førkrigsgjeld, ca. 1,5 milliard kroner.

Vi har altså fått vite at det gjens-tår udekket av tyskernes gjeld i Norges Bank ca. 8 milliarder kroner, og at Statens egen faste gjeld er ca. 3,2 milliarder kroner. Men vi har ikke fått vite noe om hvor stor Sta-tens flytende gjeld er. Og Londonregjeringens finansi-politik er fullkommen mørklagt. Vi har heller ikke fått vite noe om hva Regjeringen har gjort med Norges Banks gullbeholdning. Direktør Rygg sa at marktegning er imot Norges Banks ønsker. (Intet er så sunt som å vite virkeligheten, intet så hel-bringende som sannheten, sa hr. Rygg.)

Men vi har jo fremdeles finansell

SLOTS PICKLES

er deesverte ennå ikke i handelen. Men den kommer snart sier EMIL PETERSEN

Viktig!

Se også Morgenbladet lørdag 6.9.47. med referat fra Dommerforeningens årsmøte.

"Det ble sterkt påtalt hvordan varetaktsfengslingen var blitt misbrukt, og der ble nevnt eksempler på hvordan landsv. fanger hadde sittet opptil et år i fangenskap, uten at det var utstedt pågripelsesordre, uten fengslingskjennelse, og uten at det var opptatt poliforklaring" heter det i nevnte referat